

Робота містить 49 сторінок, список використаних джерел нараховує 32 джерела, в додатках вміщено: порівняльну таблицю основних показників країн південної Америки, склад їх корисних копалин (9 таблиць), карти та рис. найбільших річок регіону (5 рис.), та карти ґрунтів; рослинності; кліматичну карту; політичну карту Південної Америки.

Охарактеризовано теоретичні основи географії природних ресурсів (природно-ресурсний потенціал, підходи до класифікації природних ресурсів. В другому розділі проаналізовано складові природно-ресурсного потенціалу країн Південної Америки: корисні копалини, гідроресурси, земельні та біологічні, кліматичні та рекреаційні ресурси. Об'єкт дослідження: природні ресурси світу. Предмет: природно-ресурсний потенціал країн Південної Америки. Мета: вивчення природно-ресурсного потенціалу країн Південної Америки та розміщення природних ресурсів на її території.

ЗМІСТ

ВСТУП

РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ГЕОГРАФІЇ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ СВІТУ

- 1.1. Поняття природно-ресурсного потенціалу
- 1.2. Класифікація та характеристика основних видів природних ресурсів
- 1.3. Оцінка природно-ресурсного потенціалу

РОЗДІЛ II. СКЛАДОВІ ПРИРОДНО-РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ КРАЇН ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ

- 2.1. Загальна характеристика країн Південної Америки
- 2.2. Корисні копалини
- 2.3. Гідроресурси
- 2.4. Земельні та біологічні ресурси
- 2.5. Кліматичні ресурси
- 2.6. Рекреаційні ресурси

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

ДОДАТКИ

РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ГЕОГРАФІЇ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ СВІТУ

1.1. Поняття природно-ресурсного потенціалу.

Сходження людини до вершин соціально-економічного прогресу найтіснішим чином пов'язано з використанням нею різноманітних природних ресурсів.

Проблемою світового природно-ресурсного потенціалу займалися дослідники: Мінц А.А., Безуглий В.В., Козинець С.В., Берлянд Т.Г., Біховер Н.А., Воробьев Г.І., Дроздов М.М., Клавдиенко В.П., Комар І.В., Романова Е.П. та ін..

Отже, науковці та дослідники, характеризуючи поняття природного-ресурсного потенціалу, оперують такими поняттями:

Природні умови - елементи природного середовища, що не беруть безпосередньо участі в суспільному виробництві, але важливі для життя і діяльності людського суспільства [27].

Природні ресурси – це компоненти природи, використовувані людиною в процесі її господарської діяльності. У Короткій географічній енциклопедії під таким терміном позначаються "...елементи природи, використовувані в народному господарстві, що є засобами існування людського суспільства, : ґрунтовий покрив, корисні дикі рослини, тварини, корисні копалини, вода (для водопостачання, зрошування, промисловості, енергетики, транспорту), сприятливі кліматичні умови (головним чином тепло і волога), енергія вітру" [19].

Більш загальним є визначення, дане А. А. Мінцом: "природні ресурси... тіла і сили природи, які на даному рівні розвитку продуктивних сил і їх вивченості можуть бути використані для задоволення потреб людського суспільства у формі безпосередньої участі в матеріальній діяльності [22].

Продуктивні сили – це єдність засобів виробництва, які своєю працею приводять їх в дію [23].

Обґрунтування розміщення продуктивних сил потребує врахування можливостей природних умов і природних ресурсів, або інакше природно-ресурсного потенціалу краю. Поняття "природно-ресурсний потенціал" складає сукупність усіх природних умов і ресурсів, які можуть бути використані в економіці певної території [29].

Географічний аспект вивчення природно-ресурсного потенціалу стосується як груп ресурсів, так і рівнів природно-ресурсних комплексів у межах певних територій.

Природно-ресурсний комплекс (ПРК) – це природно-ресурсний потенціал певної цілісної території [1].

Природні ресурси — просторово-часова категорія; їх об'єм різний в різних районах земної кулі і на різних стадіях соціально-економічного розвитку суспільства [27].

Одне і те ж поєднання природних умов і ресурсів мало різне значення на різних етапах розвитку людства. Деякі ресурси не використовувалися, оскільки в них не було необхідності; інші були непереборною перешкодою. (Наприклад, море до розвитку морського судноплавства).

Тіла і явища природи виступають як певний ресурс в тому випадку, якщо в них виникає потреба. Але потреби, у свою чергу, з'являються і розширюються у міру розвитку технічних можливостей освоєння природних багатств.

Написав Тамила

Неділя, 21 листопада 2010, 08:43 - Останнє оновлення Середа, 17 серпня 2011, 19:18

Наприклад, нафта була відома як горюча речовина ще за 600 років до н.е., але як паливна сировина в промислових масштабах її почали розробляти лише з 60-х років XIX сторіччя. Саме з цих пір нафта перетворилася на реально доступний для використання енергетичний ресурс, значення якого неухильно зростало. Проте до другої половини XX ст. нафта, що залягає в донних відкладеннях шельфу Світового океану, не розглядалася як ресурс, оскільки стан техніки добування нафти робив неможливою її видобуток на шельфі. Лише у 1940-х роках вперше на акваторіях (озеро Маракайбо у Венесуелі) нафта почала розроблятися в промислових масштабах, і нафтові поклади мілководних зон морів і океанів набули ресурсного значення [22].

Природні ресурси є необхідною (але не обов'язковою) умовою розвитку економіки. Досягнення науково-технічного прогресу ведуть до того, що дія природно-ресурсного чинника на економіку розвинених країн помітно слабшає. У останні десятиліття швидко розвивалися країни, де відсутні необхідні корисні копалини (Японія, Південна Корея, Сінгапур). Але за інших рівних умов наявність багатих і різноманітних природних ресурсів дає країнам — їх володарям додаткові переваги [7].

Природні ресурси розміщені по території планети нерівномірно. В результаті різні материки, регіони, країни мають різне ресурсозабезпечення.

Ресурсозабезпечення – це співвідношення між величиною природних ...